

store og mere fjærnt liggende Ordning, og om den skulde ske, bagester eller forinden den hemmelige Afstemning indførtes, skal jeg ikke udtale mig om. Det glæder mig kun, at det ærede Medlem har været ret tilfreds med Ministeren i denne Sag.

Jeg tillader mig derefter at vende mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), om hvem det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen) yttrede, at han var noget høit oppe i Dag. Jeg vil sige, at han var meget høit oppe i Dag. Han var i alt Fald meget høit talende. Det ærede Medlem rettede blandt Andet et temmelig skarpt Angreb paa mig som Ordfører for Mindretallet og gjorde det i en temmelig ubehagelig Tone. Han gik ud fra, at jeg under mit første Foredrag havde rettet en stærk Beskyldning — saaledes sagde han — mod Venstre for, at det var dem, der havde forhindret en fornuftig Ordning af Valgfredsene. Dertil vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har yttret et eneste Ord i den Retning, ikke et eneste af de Ord, hvorpaa han opførte hele sin Bygning i Foredraget. Jeg har med den største Omhu undgaaet at nævne Noget som helst om Skyld eller Ikke-Skyld i denne Sag, fordi jeg ikke har villet drage det ind under denne Forhandling. Jeg har kun som et Faktum refereret, at det naturligtvis ikke engang nødvendige Spørgsmaal om hemmelig Afstemning vilde komme i Forbindelse med Spørgsmaalet om nye Valgfredsers Ordning, og det er aldeles afgjort. Da Sagen var under Behandling sidste Gang, sit i alt Fald jeg det bestemte Indtryk, selv om der ikke blev Leilighed for mig til at paavise det, at Alle vare enige om, at Sagen bedst kom for næste Gang, naar Folkethingsvalgene i 1890 skulde finde Sted. Andet har jeg ikke sagt, og forjaavidt det ærede Medlem ikke skulde være enig deri, maa man altsaa antage, at han slet ikke ønskede dette Spørgsmaal behandlet og gjort til Gjenstand for Overveelse, siden han nu i Dag med saa stor Styrke har fralagt sig, at han skulde have nogen som helst Skyld i, at Sagen ikke den Gang blev ordnet. Hvad Sagens Realitet angaar, har den ærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Gad), mener jeg, ført det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds paa rette Veie, saa at han nu har faaet sin Erindring i den Henseende opfrisket, hvilket han formentlig høilig har trængt til. Jeg har altsaa ikke Realiteten at forhandle med ham, jeg har kun det Formelle at behandle, at det ærede Medlem holdt et temmelig skarpt Foredrag i en høit talende Tone paa

en Forudsætning, som skuldes hans Fantasi, og som var baseret paa en Feiltagelse. Det gjør jeg Indsigelse imod. Hvis det ærede Medlem trænger til aandelig Gymnastik og til at opstille en Straamand, som han kan kjæmpe imod, maa jeg bede ham om ikke en anden Gang at sætte ham i Forbindelse med mit Navn.

Hvad den ærede Ministers Udtalelser angaar om en eventuel Inddeling af Valgfredsene amtsvis, skal jeg ikke indlade mig nærmere derpaa. Siguende Ideer have ogsaa været fremme i Udvalget, men man har ment det rigtigt ikke at sætte dem i Forbindelse med denne Sag. Navnlig den Del af Udvalget, som sætter Pris paa at naa til hemmelig Afstemning, har ikke ønsket at lægge Sagen flere Hindringer i Veien end høist nødvendigt. Selv om det skulde være et meget plausibelt Forslag, som blev udtalt i den ærede Ministers Foredrag, hvad jeg forøvrigt er tilbøielig til at tro, at det vilde være, mener jeg ikke, at der har været nogen Nødvendighed for at gaa ind derpaa, idet jeg atter fremhæver, at man kun har sat dette Spørgsmaal om hemmelig Afstemning i Forbindelse med Valgfredsens Ordning, fordi man er gaaet ud fra med Sikkerhed, at Spørgsmaalet maatte komme for i den nærmeste Fremtid, og at der ikke var nogen som helst Grund til en saadan sporadisk Behandling. Overfor den Ytring af det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen), at den af Ministeren omtalte Valgordning, hvortil han gjorde et Udkast, skulde føre til at hjælpe Ministeriet og dets Parti til at vinde Flertal, maa jeg sige, at det er en temmelig uberettiget Udtalelse, da der ikke foreligger Noget som helst om, at det skulde have været tilfjttet, eller at denne Ordning kunde føre til et saadant Resultat. Og da den navnlig forudsætter Forholdstalsvalg, kan jeg ikke se Andet, end at den ubetinget maatte være bygget paa retfærdige Principer. Skulde det i Tiden vise sig, at det skulde føre til, at Høire her i Landet blev bedre og retfærdigere behandlet og sit et større Antal Kredse, hvad det jo er berettiget til efter sit Tal, kan jeg ikke se, at der kunde være overmaade Meget at indvende derimod. Men for øvrigt maa jeg bestemt gaa ud fra, at en Omordning af Valgfredsene ikke er Høirepartiet som saadant i den Grad nødvendig med Hensyn til Partistillingen. Det er en retfærdig Ordning, man ønsker, men forøvrigt føler jeg mig ganske overbevist om, at der ikke er Noget til Hinder for, at vi ved at bruge den nugsældende Valgordning ville kunne se Flertallet i dette Thing sidste Karakter. Det vil der ikke